

Nordisk konvention om social trygghet

Sammanfattning

I betänkandet behandlas regeringens proposition 2003/04:44 Nordisk konvention om social trygghet jämte en motion som väckts med anledning av propositionen. Konventionen föreslås ersätta den nordiska konventionen av den 15 juni 1992 om social trygghet (SFS 1993:1529). I huvudsak föranleds den nya konventionen dels av ändringar inom EG-rätten, dels av ändringar inom de nationella socialförsäkringssystemen. Den nya konventionen har en tydligare koppling till förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen.

Konventionen föreslås införlivas i svensk rätt genom en särskild lag som skall träda i kraft den dag regeringen bestämmer.

Utskottet föreslår att riksdagen godkänner konventionen och antar regeringens lagförslag med en redaktionell ändring samt avslår motionen.

Innehållsförteckning

Sammanfattning.....	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut.....	3
Redogörelse för ärendet.....	4
Ärendet och dess beredning.....	4
Bakgrund.....	4
Utskottets överväganden.....	6
Propositionen.....	6
Motionen.....	8
Utskottets ställningstagande.....	8
Särskilt yttrande.....	9
Konventionen (m)	9
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag.....	10
Propositionen.....	10
Följdmotion.....	10
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag.....	11

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Konventionen

Riksdagen godkänner den nordiska konventionen om social trygghet av den 18 augusti 2003 samt antar regeringens förslag till lag om nordisk konvention om social trygghet med den ändringen att i 2 § andra meningen skall ordet Arbetsmarknadsstyrelsen ersättas med Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen.

Därmed bifaller riksdagen proposition 2003/04:44 punkt 1, bifaller delvis proposition 2003/04:44 punkt 2 och avslår motion 2003/04:Sf15.

Stockholm den 19 februari 2004

På socialförsäkringsutskottets vägnar

Tomas Eneroth

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Tomas Eneroth (s), Sven Brus (kd), Ronny Olander (s), Per Westerberg (m), Bo Könberg (fp), Anita Jönsson (s), Mona Berglund Nilsson (s), Mariann Ytterberg (s), Anita Sidén (m), Lennart Klockare (s), Linnéa Darell (fp), Birgitta Carlsson (c), Kerstin Kristiansson Karlstedt (s), Anna Lilliehöök (m), Göte Wahlström (s), Mona Jönsson (mp) och Sven-Erik Sjöstrand (v).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

Den nordiska socialpolitiska kommittén beslöt hösten 2000 att tillsätta en arbetsgrupp för att göra en översyn av den nordiska konventionen av den 15 juni 1992 om social trygghet mot bakgrund av de förändringar som skett sedan 1992 i de nordiska ländernas system för social trygghet, EG-rätten och EES-avtalet på området samordning av social trygghet.

Under åren 2002 och 2003 har en ny nordisk konvention mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om social trygghet förhandlats fram mellan representanter för regeringarna i länderna.

Konventionen undertecknades den 18 augusti 2003.

Propositionen bygger på en överenskommelse mellan den socialdemokratiska regeringen, Vänsterpartiet och Miljöpartiet.

En motion har väckts med anledning av propositionen.

Propositionens lagförslag och konventionen återfinns i *bilaga 2* och motionsförslaget i *bilaga 1*.

Bakgrund

Den nu gällande nordiska konventionen från 1992 om social trygghet kom till som ett led i den process som ledde till avtalet om det europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och därefter Finlands och Sveriges medlemskap i den europeiska unionen (EU).

Genom EES-avtalet kom de materiella reglerna i förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (förordningen) i stor utsträckning även att gälla inom Norden. Ett viktigt moment i 1992 års konvention var att i materiellt hänseende utsträcka tillämpningen av de flesta av förordningens regler till sådana personer som inte direkt omfattades av förordningen, dvs. personer som inte var medborgare i ett EES-land eller som inte ansågs som anställda eller egenföretagare. Ett annat viktigt motiv var att reglera den stora förändring i samordningen av rätten till grundpensioner som övergången till tillämpningen av förordningen innebar i form av att alla pensioner beräknas och utbetalas från alla de länder där rätt till pension uppkommit, s.k. pro rataberäkning.

Efter det att 1992 års konvention trädde i kraft den 1 januari 1994 har förordningen ändrats nio gånger. Bland annat har under 2003 förordningens personkrets utökats till att även omfatta tredjelandsmedborgare som endast på grund av sitt medborgarskap tidigare inte har omfattats av förordningen. Ge-

nom olika avgöranden från EG-domstolen har också tolkningen av förordningen förändrats genom åren. Vidare har Finland, Island och Sverige inom sina pensionsområden genomfört stora principiella förändringar.

Utskottets överväganden

Propositionen

Den nya nordiska konventionen ger kompletterande bestämmelser rörande vissa frågor och personer som redan är behandlade i förordningen. Den reglerar även de finansiella mellanhavandena mellan länderna vad avser sjukvård och vissa arbetslöshetsförmåner enligt förordningens artiklar om detta. Slutligen förbinder sig länderna att behandla icke-förvärvsaktiva som om förordningen var gällande även för dem. Av konventionstexten följer dock att denna utsträckta tillämpning av förordningen skall ske med vissa undantag.

Enligt artikel 2 är konventionens sakliga tillämpningsområde identiskt med det som gäller för förordningen nu och i framtiden. Om förordningens sakliga tillämpningsområde förändras följer konventionen automatiskt med utan att några särskilda ändringar i konventionen behöver göras varje gång.

Enligt artikel 3 gäller konventionen för personer som omfattas av förordningen. Därtill gäller konventionen för alla andra personer som är eller har varit omfattade av lagstiftningen om social trygghet i ett nordiskt land eller som kan härleda rättigheter från personer som är eller har varit försäkrade i ett sådant land.

Artikel 4 anges i propositionen vara den mest centrala artikeln i hela konventionen. I denna slås fast att förordningens regler generellt ska tillämpas på alla personer försäkrade och bosatta i Norden som inte direkt omfattas av förordningen. Grupper som artikeln i huvudsak kommer att tillämpas på är EU- eller EES-medborgare som inte är eller har varit anställda eller egenföretagare enligt förordningens mening (icke-förvärvsaktiva) och som således är bosatta i Norden. Denna generella utsträckning av förordningens bestämmelser gör att det ofta endast blir nödvändigt att formulera regler i konventionen för de enskilda förmånsslagen om det finns anledning att göra undantag från förordningens bestämmelser. Särskilda bestämmelser gäller dock för Danmark. Förordningens tillämpningsområde har utökats till att gälla de medborgare i tredje land som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa bestämmelser. Danmark omfattas dock inte av denna utökning av personkretsen och har därför i en bilaga till konventionen antecknat i vilken omfattning konventionens personkrets skall gälla för Danmark. I denna föreskrivs att i fråga om kapitlen 7 och 8 i avdelning III i förordningen (familjeförmåner, förmåner för pensionärers minderåriga barn och för barn som mist en av eller båda föräldrarna), artiklarna 69 och 70 i förordningen (arbetslöshetsförmåner) samt grundpensioner i artiklarna 8 och 9 i konventionen skall den utsträckta tillämpningen enbart gälla medborgare i ett nordiskt land.

I artikel 5 föreskrivs att för personer som inte varit förvärvsaktiva i förordningens mening tillämpas lagstiftningen i det nordiska land där de är bosatta. Icke-förvärvsaktiva makar och barn till i första hand utsända anställda och motsvarande skall omfattas av lagstiftningen i det utsändande landet.

Artikel 7 behandlar ersättning för kostnader för hemresa vid sjukdom och moderskap och har sin motsvarighet i 1992 års konvention.

I artikel 8 görs undantag på området för grundpensioner från den utsträckt tillämpningen av förordningen. I praktiken gäller det personer som aldrig varit förvärvsaktiva. En person som inte är eller har varit anställd eller egenföretagare i förordningens mening är berättigad till grundpension från ett nordiskt land endast när han har förvärvat rätt till sådan pension från detta land på grundval av minst tre års bosättning i landet. Kravet kan inte uppfyllas genom att bosättnings- och försäkringsperioder i andra EU/EES-länder åberopas. Perioder under vilka någon har uppburit pension från ett annat land, för vilket förordningen eller konventionen gäller, medräknas inte vid prövning om bosättningskravet är uppfyllt.

I artikel 9, som har sin motsvarighet i 1992 års konvention, föreskrivs att en person så länge denne är bosatt i ett EES-land är berättigad till grundpension som han har förvärvat rätt till i ett nordiskt land.

Även artikel 12 har sin motsvarighet i 1992 års konvention. Den ger den som tidigare arbetat i ett nordiskt land, och som inom fem år återvänder dit, rätt att erhålla dagpenningförmåner vid arbetslöshet utan att på nytt ha uppfyllt de krav för rätt till förmåner som gäller enligt förordningen.

Enligt artikel 13 skall de behöriga myndigheterna ingå ett tillämpningsavtal. Ett sådant avtal väntas under våren 2004.

Enligt artikel 15 avstår länderna, i enlighet med vad som gäller enligt 1992 års konvention, från återbetalning av utgifter för vårdförmåner och vissa arbetslöshetsförmåner.

Konventionen skall träda i kraft första dagen i tredje månaden efter den månad, då samtliga regeringar har meddelat den danska regeringen att de godkänner konventionen. När konventionen träder i kraft upphör 1992 års konvention att gälla. Den nya konventionen skall inte medföra minskning av förmånsbelopp som utges vid konventionens ikraftträdande.

Konventionen förutsätter att det i varje land skall finnas en behörig myndighet som skall utfärda de bestämmelser som fordras för att säkerställa en enhetlig nordisk tillämpning av konventionen. Eftersom Riksförsäkringsverket har det yttersta ansvaret för tillämpningen av konventionen är det, enligt regeringens uppfattning, lämpligt att verket för svensk del är sådan behörig myndighet. Vid frågor som rör förmåner vid arbetslöshet bör dock verket samråda med Arbetsmarknadsstyrelsen.

Lagen bör träda i kraft den dag regeringen bestämmer för att ikraftträdandet skall kunna sammanfalla med den tidpunkt då konventionen träder i kraft.

I konventionen görs inga nya åtaganden som medför nya kostnader för svenskt vidkommande.

Motionen

I motion Sf15 av Carl-Axel Johansson (m) begärs ett tillkännagivande om det danska undantaget i konventionen. Motionären anför att detta kommer att medföra oklarheter beträffande vad som gäller för icke nordiska medborgare som bor i Norden. Det innebär bl.a. problem för familjer som har familjemedlemmar som pendlar över den danska gränsen och där åtminstone en part är utomnordisk medborgare. Regeringen bör ta upp konventionen till omförhandling och framhålla det olyckliga för Öresundsregionens tillväxt med undantaget i konventionen.

Utskottets ställningstagande

Utskottet anser att det är angeläget att Sverige genom konventioner med andra länder reglerar multi- och bilaterala förhållanden på den sociala trygghetens område för att därigenom åstadkomma samordning av de olika regelsystemen. Vidare är det angeläget att den nordiska konventionen anpassas till nu gällande bestämmelser. Beträffande det danska undantaget innebär detta att icke nordiska medborgare, som annars skulle ha omfattats av konventionen, inte kommer att göra detta beträffande vissa förmåner. Utskottet är av den principiella uppfattningen att en nordisk konvention på den sociala trygghetens område bör vara så heltäckande som möjlig. Därigenom undviks i motsvarande grad svårigheter och oönskade effekter i tillämpningen. Utskottet vill härvid peka på att i det nordiska regeringssamarbetet är frågor om gränshinder en högt prioriterad fråga. Det danska undantaget har sin grund i Danmarks undantag beträffande tredjelandsmedborgare enligt förordningen. Det får således tolkas så att Danmark inom ramen för det nordiska samarbetet i princip inte vill ge tredjelandsmedborgare vidare rättigheter än vad Danmark åtagit sig inom ramen för EU-samarbetet. Utskottet anser att det danska undantaget i konventionen får godtas, men att regeringen fortsättningsvis bör verka för ett borttagande av detsamma.

Från och med den 1 januari 2004 har en ny myndighet, Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen, övertagit tillsynen över arbetslöshetskassornas och arbetsförmedlingarnas handläggning av arbetslöshetsförsäkringen. Det samråd som Riksförsäkringsverket enligt 2 § i regeringens lagförslag skall ha med Arbetsmarknadsstyrelsen, skall verket i stället ha med Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen.

Med nu angiven ändring tillstyrker utskottet regeringens förslag och avstyrker motion Sf15.

Särskilt yttrande

Konventionen (m)

Per Westerberg (m), Anita Sidén (m) och Anna Lilliehöök (m) anför:

Det är bra att det föreligger ett förslag om en ny nordisk konvention om social trygghet. Det stämmer överens med den rörlighet av arbetskraften som skall gälla inom EU-området. Inriktningen på en sådan överenskommelse bör vara att undvika undantag för något land. Det är inte bra att vissa persongrupper i förhållande till ett lands regelsystem utesluts från den samordning av förmåner som gäller i övriga delar av Norden, vilket kan bli följden av det danska undantaget som medför oklarheter för utomnordiska medborgare bosatta i Norden. De problem som därvid uppkommer blir särskilt kännbara i Öresundsregionen där många bor på ena sidan av Öresund och arbetar på den andra sidan. Detta innebär en begränsning som drabbar enskilda människor och blir till men för tillväxten i regionen. Vi anser därför att regeringen bör ta upp konventionen till omförhandling och framhålla de negativa konsekvenserna av undantaget i konventionen.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2003/04:44 Nordisk konvention om social trygghet:

1. Regeringen föreslår att riksdagen godkänner den nordiska konventionen om social trygghet av den 18 augusti 2003.
2. Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till lag om nordisk konvention om social trygghet.

Följdmotion

2003/04:Sf15 av Carl-Axel Johansson (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförts om undantag i den nordiska konventionen om social trygghet.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

2 Förslag till lag om nordisk konvention om social trygghet

Härigenom föreskrivs följande.

1 § Den konvention om social trygghet mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge som har undertecknats i Karlskrona den 18 augusti 2003 skall gälla som lag här i landet. Konventionens innehåll framgår av en bilaga till denna lag.

2 § Behörig myndighet enligt artikel 13 i konventionen är för Sveriges del Riksförsäkringsverket. I frågor som rör förmåner vid arbetslöshet skall Riksförsäkringsverket samråda med Arbetsmarknadsstyrelsen.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Nordisk konvention om social trygghet

Regeringarna i Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige,
som sedan avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet) trätt i kraft tillämpar bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen även när det gäller personer som flyttar mellan de nordiska länderna,

som den 15 juni 1992 slutit en nordisk konvention om social trygghet som komplement till nämnda förordning genom vilken de nordiska länderna förbundit sig att i stor utsträckning inom Norden tillämpa förordningens bestämmelser även på vissa persongrupper för vilka förordningen inte är direkt tillämplig, nämligen personer som inte är eller har varit anställda eller egenföretagare i förordningens mening eller inte är medborgare i ett EES-land,

som hänvisar bland annat till artikel 8, artikel 36 och artikel 46b 2b), artikel 63 och artikel 70 i nämnda förordning,

som önskar anpassa konventionen till utvecklingen av nämnda förordning och av de nordiska ländernas lagstiftningar om social trygghet,

som tar hänsyn till rådets förordning om utvidgningen av bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1408/71 och förordning (EEG) nr 574/72 till att gälla de medborgare i tredje land som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa bestämmelser,

som hänvisar till att bestämmelsen i artikel 69 i förordning (EEG) nr 1408/71 skall tillämpas på en medborgare i tredje land, när denna har rätt att lagligen vistas och arbeta där samt att söka arbete i det nordiska land där han registrerat sig som arbetssökande hos arbetsförmedlingen,

som kommit överens om särskilda bestämmelser för Danmark enligt bilaga till denna konvention,

har kommit överens om att sluta en ny nordisk konvention om social trygghet med nedan angivna lydelse:

AVDELNING I ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Definitioner

1. I denna konvention avses med uttrycken

1) "nordiskt land"

vart och ett av de fördragsslutande länderna samt de självstyrande områdena Färöarna, Grönland och Åland i den mån dessa områden har gett sitt samtycke till att konventionen skall gälla för dem;

2) "förordningen"

förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen i den vid varje tillfälle mellan de nordiska länderna gällande lydelsen;

3) "tillämpningsförrordningen"

förrordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förrordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpning av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen i den vid varje tillfälle mellan de nordiska länderna gällande lydelsen;

4) "grundpension"

allmän pension som inte beräknas på grundval av fullgjorda sysselsättningsperioder, tidigare förvärvsinkomst eller erlagda avgifter, däribland sådan allmän pension eller tillägg till pension som utges till den som saknar eller har låg arbetspension;

5) "arbetspension"

allmän pension som endast beräknas för personer som varit förvärvsaktiva enligt landets lagstiftning;

6) "bosatt"

att någon är bosatt i ett nordiskt land enligt landets folkbokföring, om inte särskilda skäl föranleder annat.

2. Andra uttryck som förekommer i denna konvention, har den innebörd som de har i förrordningen, tillämpningsförrordningen eller i de nordiska ländernas nationella lagstiftningar.

Artikel 2

Sakområden

Denna konvention är tillämplig på all lagstiftning som omfattas av förordningens sakområden.

Artikel 3

Personkrets

1. Denna konvention gäller personer som omfattas av förordningens personkrets.

2. Denna konvention gäller vidare följande personer som inte omfattas av förordningens personkrets

- a) personer, som är eller har varit omfattade av lagstiftningen i ett nordiskt land
- b) familjemedlemmar eller efterlevande, som härleder rättigheter från personer, som avses under a).

Artikel 4

Utsträckt tillämpning av förordningen

Om inte annat sägs i denna konvention utsträcks tillämpningen av förordningen och tillämpningsförordningen till alla personer som omfattas av denna konvention och som är bosatta i ett nordiskt land.

AVDELNING II

BESTÄMMELSER OM TILLÄMPLIG LAGSTIFTNING

Artikel 5

Icke förvärvsverksamma personer

1. För personer som inte är eller har varit anställda eller egenföretagare i förordningens mening tillämpas lagstiftningen i det nordiska land där de är bosatta.

2. Make och barn under 18 år, som följer med en anställd eller en egenföretagare från ett nordiskt land till ett annat, skall, när bestämmelserna i artiklarna 13. 2.d, 14.1, 14a.1 och 17 i förordningen medför att den anställda eller egenföretagaren fortsatt skall omfattas av lagstiftningen i förstnämnda land, likaså fortsatt omfattas av detta lands lagstiftning som om de medföljande fortsatt var bosatta där.

Artikel 6

Förvärvsverksamma personer

Vid tillämpningen av bestämmelserna i förordningens Avdelning II räknas även arbete med undersökning och utvinning av naturtillgångar på ett lands kontinentalsockel som arbete i det landet.

AVDELNING III

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER OM RÄTT TILL FÖRMÅNER

KAPITEL 1

SJUKDOM OCH MODERSKAP

Artikel 7

Ersättning för kostnader för hemresa

1. För personer, som är bosatta i ett nordiskt land och äger rätt till vårdförmåner där och som under tillfällig vistelse i ett annat nordiskt land erhåller vårdförmåner, svarar vistelselandet för de merutgifter för hemresa till bosättningslandet, som uppkommer genom att vederbörande till följd av sitt sjukdomstillstånd måste använda dyrare färdssätt än han annars skulle ha använt.

2. Bestämmelsen i första stycket äger inte tillämpning på personer som får tillåtelse att resa till ett annat nordiskt land för att där få nödvändig behandling.

KAPITEL 2

FÖRMÅNER VID INVALIDITET, ÅLDERDOM OCH DÖDSFALL

Artikel 8

Minsta bosättningstid för rätt till grundpension

1. En person som inte är eller har varit anställd eller egenföretagare i förordningens mening är berättigad till grundpension från ett nordiskt land endast när han har förvärvat rätt till sådan pension från detta land på grundval av minst tre års bosättning i landet.

2. Kravet i första stycket kan inte uppfyllas genom att bosättnings- och försäkringsperioder i andra länder åberopas.

3. Perioder under vilka någon har uppburit pension från ett annat land för vilket förordningen eller denna konvention gäller, medräknas inte vid prövning om bosättningskravet enligt första stycket är uppfyllt.

Artikel 9

Grundpension under bosättning i ett EES-land

En person är, så länge han är bosatt i ett EES-land berättigad till grundpension som han har förvärvat rätt till i ett nordiskt land. Detsamma gäller vid bosättning i Färöarna och Grönland i den mån konventionen gäller för dessa områden.

Artikel 10

Överenskommelse enligt artikel 46b 2b) i förordningen

Är i mer än ett nordiskt land de villkor uppfyllda, som gäller för att beräkna pension på grundval även av antagande av försäkrings- eller bosättningsperioder som skulle ha fullgjorts om pensionsfallet inte hade inträffat, medräknas endast en del av de framtida perioderna vid beräkningen i ett vart av länderna. Denna del bestäms på grundval av de faktiska försäkrings- eller bosättningsperioder, som används vid pensionsberäkningen, efter förhållandet mellan den faktiska perioden i landet och den sammanlagda faktiska perioden i länderna.

Artikel 11

Vissa perioder före år 1994

Har en person förvärvat rätt till grundpension från ett nordiskt land på grundval av bosättning i landet under tid före den 1 januari 1994 under vilken han samtidigt förvärvat rätt till arbetspension i ett annat nordiskt land, skall för denna period grundpension endast beräknas från sistnämnda land. Har någon under sådan tid samtidigt förvärvat arbetspension från flera nordiska länder, varav ett även var personens bosättningsland, skall grundpension endast beräknas från sistnämnda land.

KAPITEL 3

ARBETSLÖSHETSDAGPENNING

Artikel 12

Undantag från visst krav på fullgjorda perioder

Kravet på försäkrings- eller sysselsättningsperioder enligt förordningens artikel 67.3 gäller inte den som antingen har utfört arbete i sådan utsträckning att han eller hon har omfattats av lagstiftningen om dagpenningförmåner vid arbetslöshet eller har uppburit sådana förmåner i det nordiska land där ansökan om förmåner görs. Dock skall arbetet ha utförts eller dagpenningförmåner vid arbetslöshet ha uppburits inom en femårsperiod från dagen för ansökan om arbete hos den offentliga arbetsförmedlingen och i förekommande fall, om medlemskap i vederbörande arbetslöshetskassa.

AVDELNING IV

ÖVRIGA BESTÄMMELSER

Artikel 13

Tillämpningsbestämmelser

De behöriga myndigheterna skall utfärda de bestämmelser som fordras för att säkerställa en enhetlig nordisk tillämpning av denna konvention.

Artikel 14

Förbindelseorgan

Vid tillämpning av denna konvention skall myndigheter och institutioner i erforderlig utsträckning bistå varandra. I varje nordiskt land skall finnas ett förbindelseorgan som utses av den behöriga myndigheten.

Artikel 15

Avstående från återbetalning

1. Med avseende på artiklarna 36, 63 och 70 i förordningen och på artikel 105 i tillämpningsförordningen avstår de nordiska länderna, om inte annat avtalas mellan två eller flera av länderna, från varje återbetalning mellan länderna av utgifter för vårdförmåner vid sjukdom och moderskap samt vid olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar, för förmåner till arbetslösa som söker arbete i annat land än det behöriga samt för administrativ och medicinsk kontroll.

2. Avståendet från återbetalning omfattar inte vårdförmåner till personer, som enligt förordningens artikel 22 första stycket c) och artikel 55 första stycket c) fått tillstånd att resa till annat nordiskt land för att där få den nödvändiga vård som hans tillstånd kräver.

Artikel 16

Ikraftträdande

1. Denna konvention träder i kraft första dagen i tredje månaden efter den månad, då samtliga regeringar har meddelat den danska regeringen att de godkänner konventionen.

2. För Färöarnas, Grönlands och Ålands del träder konventionen i kraft 30 dagar efter det att Danmarks respektive Finlands regering har meddelat det danska utrikesministeriet att Färöarnas landstyrelse och Grönlands landstyrelse respektive Ålands lagting har meddelat att konventionen skall gälla för Färöarna och Grönland respektive Åland.

3. Det danska utrikesministeriet skall underrätta de övriga parterna och Nordiska ministerrådets sekretariat om mottagandet av dessa meddelanden och om tidpunkten för konventionens ikraftträdande.

Artikel 17

Uppsägning av konventionen

1. Önskar en part säga upp konventionen skall skriftligt meddelande om detta tillställas det danska utrikesministeriet som har att underrätta de övriga parterna om detta och om meddelandets innehåll.

2. Uppsägningen gäller endast för den part som gjort densamma och äger giltighet från och med ingången av det kalenderår som inträffar minst sex månader efter det att det danska utrikesministeriet mottagit meddelandet om uppsägningen.

3. Uppsägs konventionen skall rättigheter som förvärvats på grund av konventionen alltså bestå.

Artikel 18

Äldre bestämmelser

1. När denna konvention träder i kraft upphör den nordiska konventionen den 15 juni 1992 om social trygghet att gälla. Denna konvention skall inte medföra minskning av förmånsbelopp som utges vid konventionens ikraftträdande.

2. Grundpension till en medborgare i ett nordiskt land, som intill den 31 december 1993 har utgetts enligt bestämmelserna i den nordiska konventionen den 5 mars 1981 om social trygghet eller enligt den nationella lagstiftningen i ett eller flera länder och som vid denna konventions ikraftträdande fortfarande utges enligt dessa bestämmelser, skall omräknas enligt bestämmelserna i förordningen eller i denna konvention om den berättigade ansöker om grundpension från ett annat nordiskt land.

3. Ansökningar om förmåner som gjorts efter denna konventions ikraftträdande skall prövas enligt denna konvention även när de avser förmåner för tid före ikraftträdandet.

Artikel 19

Undertecknande

Originaltexten till denna konvention skall deponeras hos det danska utrikesministeriet, som skall tillställa de övriga parterna bestyrkta kopior av texten.

Till bekräftelse härav har de befullmäktigade ombuden undertecknat denna konvention.

Utfärdad i Karlskrona den 18 augusti 2003 i ett exemplar på danska, finska, isländska, norska och svenska, vilka texter alla har samma giltighet.

För Danmarks regering:

För Finlands regering:

För Islands regering:

För Norges regering:

För Sveriges regering:

Bilaga

Särskilda bestämmelser för Danmark som avses i artikel 4

I fråga om

- kapitlen 7 och 8 i avdelning III i förordningen
- artiklarna 69 och 70 i förordningen
- grundpensioner i artiklarna 8 och 9 i konventionen

skall tillämpningen av förordningen och tillämpningsförordningen utsträckas enbart till att gälla medborgare i ett nordiskt land, därmed gäller också konventionens artiklar 8 och 9 endast för nordiska medborgare.